

Rozevřený stylový vějíř Kryštofa Marka

Skladatel, textař, dirigent, aranžér a pianista, autor hudby k mnoha rozhlasovým dramtizacím Kryštof Marek se věnuje jazzu i klasice. Mimo jiné složil hudbu i text pro muzikál Děvčátko, vánoční příběh či k divadelní performanci Vánoční koleda.

Co vás vedlo ke spolupráci na těchto dvou vánočních pohádkách?

Oslovil mne producent Studia Dva Michal Hrubý a tak vznikly obě inscenace. Vánoční koleda je spíš napůl koncert, napůl představení. U hlavního hrdiny Scrooga se střídají tři duchové, charakterizovaní různými hudebními žánry. Uslyšíte tam rockové písničky prvního ducha, kterého zpívá David Koller či Václav Noid Bárta a další, šanson v podání Zuzany Mauréry, operní projev zase přináší Marina Vyskvorkina. Loni jsem byl nešťastný, že se Koleda nehrála, uvádíme ji jen v adventu, ale u jiných inscenací mám naději, že by se mohly realizovat třeba v létě.

Muzikál Děvčátko, vánoční příběh vznikl na motivy pohádky pochmurného dánského autora Hanse Christiana Andersena Děvčátko se sirkami, Vánoční koleda je zase adaptací stejnojmenného díla Angličana Charlese Dickense. Objevuje se kromě scénického pojetí ještě jiný rozdíl ve ztvárnění těchto dvou pohádek?

Ta představení se rozhodně liší. Katarze u Koledy je obrovská. Devadesát procent příběhu se odehrává v temné atmosféře, než dojde k velkému oblouku, kdy vše šťastně končí. U Děvčátka je to samozřejmě jinak, snažili jsme se to vyvážit závěrem, který by nebyl tak smutný. Předloni však měl muzikál derniéru.

Složil jste jazzovou kompozici nazvanou Půlnoční obrazy, inspirovanou architekturou kostela sv. Jana Nepomuckého ve Štěchovicích,

Foto Lenka Hrašová

Kryštof Marek je jazzový pianista, ale pilně skládá, aranžuje i diriguje. Mezi jeho úspěchy patří i Český lev za hudbu k filmu Masaryk.

Foto archív Kryštofa Marka

„Mám teď neuvěřitelné množství času, což může být i svým způsobem kontraproduktivní,“ říká Kryštof Marek

pro Kontraband Milana Svobody jste aranžoval několik vánočních koled a napsal jste i Overturu na motivy Jakuba Jana Ryby, v níž jste

Pro Český rozhlas Dvojka jste složil hudbu k pohádce bratří Grimmů Panna z věže vysílané na Štědýrý den. Jaká to byla práce?

” Práce pro rozhlas je úžasná v tom, že si můžu zvolit nástrojové obsazení a také to, jaké hudebníky si pozvu do studia. “

zpracoval do vlastního aranžmá citace z České mše vánoční. Chystáte se ji upravit pro jazzový orchestr?

Ne, asi ne, do toho se pouštět nebudu. A navíc myslím, že takové úpravy již existují. To bych radši napsal nějakou vlastní mši, třeba i vánoční.

Byl jsem moc rád, že mne režisér Vlado Rusko oslovil. Mohl jsem si i napsat texty k písničkám, to je pro mne vždy takový bonus. Říkávám z legrace, že se autoři textu a hudby nemají šanci pohádat. Pro každou postavu jsem měl téma, žánr jsem posouval: když jsou děti na louce, tak je to inspirované lido-

vou hudbou, když zpívá víla, je to spíše klasicky pojaté.

Podařilo se vám někdy zakomponovat jazzové variace do klasické pohádky?

Když jsem v rozhlase začínal, dělali jsme Pipi Dlouhou punčochu, kterou famózně natočila Bára Hrzánová. Je to úprava s písničkami, do nichž jazz dost prosakoval. Ten hudebně stylový vějíř je velmi rozevřený v tom, o jaké typy dramtizací se jedná. Pro Český rozhlas jsem jich vytvořil již zhruba přes třicet.

Jak vás napadají hudební motivy k danému tématu a jak dlouho dramtizaci píšete?

Spíše to nechávám volně plynout, ono to většinou přijde samo a doufám, že správně. Teď je pro mne ta doba úplně jiná v tom, že mám neuvěřitelné množství času, což může být i svým způsobem kontraproduktivní, Pannu z věže jsem psal asi měsíc.

Jak probíhá proces dokončení celé dramtizace?

Práce pro rozhlas je úžasná v tom, že si můžu zvolit nástrojové obsazení a také to, jaké hudebníky si pozvu do studia. Texty konzultuji jak s dramaturgyní, tak s režisérem. S Vladem Ruskem dělám v poslední době pohádky, s režisérem Dimitrijem Dudíkem vážné dramtizace, naposledy hru o Komenském Švédská cena míru nebo dříve muzikál Na kometě na motivy románu Julesa Verna, výborně obsazený Viktorem Preissem, Michalem Pavlatou, Lucíí Černíkovou a dalšími herci.

■ Ester Gerová, publicistka

Foto Martin Jan Polák

Z inscenace Vánoční koleda, která je stále na repertoáru pražského Studia Dva

Foto Jerry Háša

S Monikou Absolonovou při derniéře představení Evita na scéně Studia Dva